

Ez-va-ki oi-han ru-ye-ti ru-ya  
ya gi-bi geç-ti Ey-ya-  
mi vi-sal fik-re-ti hul-ya  
ya gi-bi geç-ti ey-ya-mi vi-  
sal fik-re-ti hul-ya ya gi-bi geç-  
(Miyan)  
ti Ben Kay-se şe-bih ol da-hi  
Ley-lâ lâ gi-bi geç-ti

— 1 —

Ezvak-ı cihan rüyet-i ruya gibi geçti  
Eyyam-ı visal fikret-i hulya gibi geçti  
Ben Kayse şebih ol dahi Leylâ gibi geçti  
Eyyam-ı visal fikret-i hulya gibi geçti

— 2 —

Ah oyleyerek geçmede ömrüm yine nâlan  
Telziz-i hayat eyler iken vuslat-ı canan  
Bak şimdi mey-i firkatü hicranla perişan  
Eyyam-ı visal fikret-i hulya gibi geçti.